Until the time of giving

עד שעת נתינה –

OVERVIEW

ר' יוחנן does not agree that the reason the הכמים were גיטין by גיטין is on account of the פירות, since ה"י maintains that the husband owns the טירות (even after the עם was written and signed) until the moment he gives the גע to her. There is a dispute between מתקן זמן how this explains that they were not מתקן זמן because of פירות.

פירש בקונטרס¹ הלכך זמן כתיבת הגט לא מהני –

רש"י explained, therefore (since the בעל owns the פירות עד שעת נתינה) dating the writing of the גע does not accomplish anything -

- בי בעיא למיטרף בעיא לאיתויי סהדי אימת מטא גיטא לידה For when the woman wants to collect her פירות, she is required to bring witnesses as to when the גע reached her hand.

- פירש"י anticipates a question on

אף על גב דבכל שטרות אין צריך להביא עדים אימת מטא השטר לידיה – Even though that by all other שטרות it is not necessary to bring witnesses when the שטר came into his possession; and this is true -

אפילו למאן דלית ליה עדיו בחתומיו זכין לו³ –

Even according to the one who does not maintain עדיו בחתומיו זכין לו

תוספות responds: the reason the מלוה is not required to prove when the שטר came into his possession -

היינו משום דלדידיה אין כותבין שטר ללוה⁴ אלא אם כן מלוה עמו –

Is because according to the one who does not maintain עדיו בחתומיו זכין לו, we do

_

 $^{^{1}}$ בד"ה עד.

² There is no point in writing the זמן for it would not help her; she needs to bring proof when she received it, not when it was written, since יש לבעל פירות עד שעת נתינה.

³ See יז,א תוס' ד"ה מפני אוס' (TIE footnote # 13). If we maintain עדיו בחתומיו זכין , then it is understood why it is not necessary for the עדיו בחתומיו זכין (for instance the שטר to prove when he received the שטר, because since עדיו בחתומיו זכין , it is considered as if the שטר became effective at the time of the signing (which is the date in the אלים). However asserts that even according to those who do not maintain עדיו בחתומיו זכין לי , nevertheless the מלוה collects from the שטר from the date on the שטר and the לקוחות that the מלוה should prove that the שטר was in his possession before the לקוחות purchased these fields. The question is why by a פירות of the חוספות was in her possession. אוו חוספות will now explain the difference.

⁴ This means the עדים do not sign on a שטר מלוה unless the לוה are both present (and they see the loan taking place).

not write a שטר for the לוה unless the מלוה is with him^5 -

בר משטרי אקנייתא⁶ כדאמרינן בפרק קמא דבבא מציעא (דף יג,א) –

Except for שטרי אקנייתא where we do write it for the לוה without the מלוה as the מסכת ב"מ of ב"מ - מסכת ב"מ -

-⁷הלכך כיון שהיה מלוה שם אמרינן שמיד מסר לו

Therefore (by a 'regular' loan) since the מלוה was there (at the writing and signing of the שטר), we presume that the לוה immediately gave him the שטר -

- אבל גט אשה כותבין לאיש אף על פי שאין אשתו עמו משום עיגונא אבל אר איי אף אך אר איין אשתו אף אבל איי איין אשה אר However, by a גט אשה, which we write for the husband, even though his wife is not with him; we do this in order to prevent עיגון -

כמו כל גיטין הבאין ממדינת הים –

Like by all גיטין which come from overseas where they are written not in the presence of the woman, therefore the presumption is otherwise, that the woman did not receive the גע on the date it was written, therefore the לקוחות (of the פירות) have the right to demand proof when the woman actually received the גע

This concludes תוספות 'defense' of פירש"; however, תוספות asks:

- אבל קשה לרבינו יצחק מהא דאמר בסוף פרק קמא דבבא מציעא (דף יט,אי) אבל קשה לרבינו יצחק מהא דאמר בסוף פרק אבל אבל היי הא has a difficulty with פירש"י, from that which is stated in the end of the first מסכת ב"מ of מכת ב"מ - ברייתא ברייתא - ברייתא

– מצא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה

One who found a גם אשה in the market, if the husband admits that he already divorced her with it, he should return the גע to the woman, this concludes the ברייתא

רפריך ניחוש דלמא כתב ליתן בניסן ולא נתן עד תשרי ואזל וזבן פירי מניסן עד תשרי - ופריך ניחוש דלמא כתב ליתן בניסן ולא נתן עד תשרי ואזל וזבן פירי מניסן עד תשרי there asks, let us be concerned that perhaps he wrote the with the intention) to give it in ניסן, but he did not give it to his wife until the

2

⁵ The reason for this is that the עדים may sign the מטר מלוה משטר מעד"ה and the actual loan (the transfer of money) may take place a few months later (in אב תשע"ה), if the לוה sells property between ניסן and אב and he cannot repay the loan, the מלוה will collect illegally from those לקוחות because he will present the שטר which is dated in ניסן. There is obviously no such concern if we maintain עדין בחתומין זכין because then the lien officially began in עדים signed the שטר (that is the meaning of עדין בחתומין זכין לו עדין בחתומין זכין לו עדין בחתומין זכין לו שטר (that is the meaning of עדין בחתומין זכין לו עדין בחתומין זכין לו שטר אברים (אברים בחתומין זכין לו עדין בחתומין עדין בחתומין זכין לו עדין בחתומין עדין בחתומין זכין לו עדין בחתומין בחתומין עדין בחתומין בחתומין עדין בחתומין עדין בחתומין בחת

⁷ The מלוה will demand the שטר immediately from the לקוחות, to protect his loan. Therefore the לקוחות cannot claim prove when you received the שטר, because the presumption is that he received the שטר immediately.

⁸ עיגונא is referring to the status of a woman whose husband is not present and she cannot remarry, because her husband may still be alive. We must write a גט for a husband (who wishes to divorce his wife) whose wife is elsewhere; otherwise the wife may remain an עגונה.

following תשרי, and the husband will go and sell תשרי from תשרי (after he wrote the עג, but before he gave it to her) -

ומפקא ליה לגיטא דכתב בניסן ואתיא למטרף לקוחות שלא כדין – And eventually she will show her גט, which was written in ניסן and she will collect from the לקוחות (who bought פירות מניסן עד תשרי) illegally (since יש לבעל פירות, שעת נתינה) -

ומשני כי אתיא למטרף אמרינן לה אייתי ראייה אימת מטא גיטא לידך – אמרינן לה אייתי ראייה אימת מטא גיטא לידך אמרינן לה אייתי ראייה אימת מטא גיטא לידך, we will say to her, bring a proof when the גם came into your possession.' Therefore she will not be able to collect שלא כדין. This concludes the גמרא there. תוספות סכולות continues with his question -

- אמאי קשה ליה טפי אההיא ברייתא מבכל גיטין שבעולם But why did the אמרא have more difficulty with that ברייתא in the world -

אלא משמע דוקא בגט הנמצא דאיתרע בנפילה הוא דאמר אייתי ראיה אימת מטא גיטא לידך Rather this (the fact that the discussion was only regarding the מצא גיטי ס ברייתא indicates that only by a אט which was found, which became flawed by being lost, 10 that is when we say, bring proof when the יד reached your possession -

-אבל בכל גיטין אמרינן מסתמא ביום שנכתב ונחתם נמטר אבל בכל גיטין אמרינן מסתמא ביום שנכתב ונחתם we assume that on the day it was written and signed, it was delivered to the woman, so there is a valid reason to write the date on the גיטי, so that we will know when it was delivered (regarding פֿירות).

In summation: רש"י maintains that גיטין are different from אר שטרות and the לקוחות have a right to require the woman to prove when she received the גע. Therefore there is no purpose in writing the to because of the פירות (in order to protect the אשה), for the לקוחות will not accept this date and will demand that she prove when she received the אוט הוספות disagrees and proves that (even) by לקוחות the איטי נשים have no right to have the woman prove when she received the געטי נשים there is a purpose in writing the date in order to protect the אשה, that as of the date in the געט (which is presumably also the date of the העיבור owns the owns the העיבור.

-

⁹ אניטין just concluded saying (according to רש"י) that by גיטין since we write a גע for the husband without the wife, there is the concern that he did not give it to her on the date of the גע, so the question becomes how can a woman use her פירות to collect. Presumably it is possible that she received the גע after the date. Why does the מברייתא ask only on that מברייתא ברייתא (The answer will obviously be the same that she has to prove when she receives the to; however, הנספות is asking why limit the question to the ברייתא, when it is a general question.)

 $^{^{10}}$ The fact that the גט was lost indicates that there is something not proper about it; otherwise it would be kept safely. One of the concerns is that אמא כתב ליתן בניסן ולא נתן עד תשרי.

¹¹ The איותי will not say אייתי מטא שטרא (just as they do not make this claim this by other שטרות); therefore the זמן is necessary to ascertain when the גע was written (and presumably delivered).

תוספות offers his explanation why, if we maintain יש לבעל פירות עד שעת נתינה, we cannot say that the הכמים were גיטין because of פירות:

ואומר רבינו יצחק דהכי פירושו עד שעת נתינה –

And the ר"י says, this is the explanation of עד שעת נתינה -

- דכיון דיש לבעל פירות עד שעת נתינה לא הוצרכו לתקן זמן בגט משום פירות דכיון דיש לבעל פירות שעת נתינה שעת it was not necessary to institute גיטין איטין פירות ישרות בירות בירות ישרות ישר מון זמן -
- דבאין בו זמן נמי תביא גיטה לבית דין או לעדים ויכתבו לה שמאותו יום נתגרשה דבאין בו זמן נמי תביא גיטה לבית דין או לעדים ויכתבו לה דבאין בו זמן נמי תביא גיטה לבית דין או לעדים וויכתבו לה she can bring her בי"ד or witnesses and they will write a document for her that she was divorced on that day (the day she shows them the עגי), which could be the day she received it.

asks: תוספות

-ואם תאמר ולרבי יוחנן היאך כותבין גט לאיש אף על פי שאין אשתו עמו And if you will say; and according to יש לבעל פירות עד שעת (who maintains יש לבעל פירות עד שעת for the husband even though his wife is not with him -

 $-^{14}$ ניחוש שמא יכתוב בניסן ולא יתן עד תשרי

Let us be concerned that perhaps he will write (and date) the ניסן and he will not give it to his wife until תשרי and then his wife will show the גט dated in ניסן and take away illegally the לקוחות which the לקוחות bought legally from -

-נדפריך בפרק קמא דבבא מציעא ($_{\text{TP}}$ יב,ב) גבי כותבין שטר ללוה אף על פי שאין מלוה עמו⁵¹ As the מסכת ב"מ of מסכת ב"מ regarding the practice that we may write a שטר for the לוה even though the מלוה is not with him.

מוספות answers:

מוטפווו מווטפווו.

ויש לומר דגבי כותבין שטר ללוה פריך משום דמאן דיזיף בצנעה יזיף מחר פריך שטר ללוה פריך משום אמרא And one can say; that the גמרא asks this question (of 'שמא כתב וכו') only regarding only regarding כותבין שטר ללוה , for whoever borrows, borrows quietly --

 $^{^{12}}$ There is no need for זמן generally; only for these woman that have an issue with פירות; these women will be sure to procure a document indicating when they received the גע.

¹³ There is no question according to ר"ל for he maintains that the בעל loses the פירות after the גע was signed.

¹⁴ הוספות is asking this question based on what he previously taught (in this תוספות) that the שיו will accept the date on the גע, just as they accept the date on a שטר מלום (and they will not claim גיטך לידך, אימת מטי גיטך לידך, אימת מטי גיטך לידך, אימת מטי גיטך לידך.

¹⁵ The question there is the same that the actual loan may take place sometime after the writing of the שטר and the מלוה will collect from those לקוחות שלא כדין. The גמרא there answers either that לבעל פירות זכין לי סירות עד שעת נחינה there by גיטין, since יש לבעל פירות עד שעת נתינה.

¹⁶ No one wants it to be known that he is debtor, for then his credit rating will fall. He also informs the עדים (as they can see for themselves) that he is not borrowing the money now; he wants the שטר for later when he may decide to

ריש לחוש שאחר זמן ימסור לו בצנעה ויסברו לקוחות שנמסר לו משעת כתיבה – And so there is the concern that after a while (of writing the שטר), the לוה will deliver the שטר to the מלוה quietly, so the לקוחות will assume that it was delivered to the מלוה from the time it was written (and they may lose שלוה) -

אבל גט צריך עדי מסירה

However, the delivery of a גע to the woman **requires** to witness the transfer -

- האפילו לרבי מאיר [דאמר עדי חתימה כרתי] אומר רבינו תם דבעינן עדי מסירה אפילו לרבי מאיר באיר חתימה כרתי], nevertheless the ר"ת rules that מ"מ are also required -
- דאין דבר שבערוה פחות משנים וגם מפרסמין להוציא קול שהיא פנויה פחות משנים Since a דבר שבערוה cannot be accomplished with less than two witnesses and so these witnesses also publicize the information that she is now a פנויה -
- -ידעו לקוחות שלא נתגרשה מיום הכתיבה ויאמרו לה אייתי ראיה אימת כולי hand therefore (because the ע"מ will publicize the divorce) the לקוחות will know that she was not divorced from the date of writing the גט and they will say to her, bring proof when, etc. you received the גט.

תוספות distinguishes between writing a גט even though the wife is not present (where there is no because of the "ע"מ [but there can be a שמא סf מחשה (שמא יחפה)], to the following case where there is no שמא יחפה of משמא פירות.

- מיהו במשליש²⁰ גט לאשתו דשמעתין ומיהו

However, regarding the case of one who is משליש a tor his wife, which is discussed in our סוגיא -

היכא למיחש לרבי יוחנן למידי לא משום פירות ולא משום שמא יחפה – ליכא למיחש לרבי יוחנן למידי לא משום פירות ולא משום פירות there is no concern for anything; not for פירות and not for - שמא יחפה

borrow. Therefore the עדים will not be מוציא a קול that a loan took place.

¹⁷ אין דבר בר considered a דבר שבערוה (marital relations). We derive from a זי"ט דבר דבר from ממון, that אין דבר אין דבר דבר מסירה מבי. The act of divorcing (the מכירת הגט), therefore requires two.

אמא יחפה מידט מדי מידט מוציא או לקוחות (עקוחות) there is still the concern of אייתי מירה מוציא מוציא מוציא מוציא (which allows the אייתי מסירה לקוחות שלא נתגרשה מיום הכתיבה was after the כתיבה (which allows the אייתי לקוחות שלא נתגרשה מיום הכתיבה states תוספות states ווידעו לקוחות שלא נתגרשה מיום הכתיבה states מונה בתיבה מונה מסירה (מחשר מסירה), to prevent the woman to argue that she was מונה after the מסירה (מחשר מחשר מונה שווה שווה שווה שווה שווה מחשר שווה מח

¹⁹ See footnote # 18 and 28.

 $^{^{20}}$ המשליש גט אשתו means if a husband deposited a written and signed גט by a third party (המשליש), and authorized him to give the גט to his wife at some later (specified) date. The זמן הכתיבה is certainly before the זמן הנתינה.

²¹ See יה,א וt is a גט כשר (there is no concern for שמא יחפה or שמא יחפה).

-בכיון שרואים זמן הכתיבה קודם המסירה קלא אית ליה דכיון שרואים זמן הכתיבה קודם המסירה קלא אית ליה For since we see that the date of the כתיבה is before the מסירה, therefore there is publicity that she was not divorced on the זמן הכתיבה -

 $-\frac{23}{2}$ כדאמר בסמוך אגיטין הבאין ממדינת הים states shortly regarding the גיטין that come from overseas.

מוספות asks:

ואם תאמר נכתב ביום ונחתם בלילה אמאי פסול הא אית ליה קלא – אם תאמר נכתב ביום ונחתם בלילה אמאי פסול הא אית ליה קלא And if you will say; why is a גט, which was written by day and signed by night, for there is a קול through the תוספות (as תוספות just mentioned), so there is no concern of either פירות -

מוספות answers:

- ויש לומר דלא שייך למימר קלא אית ליה אלא כשמגרש על ידי שליח - And one can say that it is not applicable to say קלא אית ליה unless he is divorcing though a שליח, therefore by שלים מדינת הים זה it is סער, because there is a שליח -

- אבל נכתב ביום ונחתם בלילה יש לחוש שימסור לה בעצמו בצנעה לחפות עליה אבל נכתב ביום ונחתם בלילה שימסור לה there is the concern that he will give it to her privately by himself in order to cover up for her -

- ולהכי לא מצי לשנויי גבי 26 כתביה ואותביה בכיסתיה דקלא אית ליה בכיסתיה אותריי גביל could not have answered regarding the case of 'he wrote the משר and placed it in his pocket', that the reason it is שית ליה ליה -

- כדמשני אגיטין הבאין ממדינת הים

As the גמרא גמרא גמרא answered regarding the cases of גיטין that come from overseas, because קלא אית ממדה"י, as by the גיטין הבאין ממדה"י, but not by גיטין הבאין ממדה"י, where he is divorcing her directly. 27

מוספות asks:

ואם תאמר ואמאי כותבין גט לאיש ליחוש שמא תזנה ויתן לה בצנעה כדי לחפות עליה

²² The term קלא אית להו here means that we will know the precise date [see footnote # 18 (in the third parenthesis)].

²³ See the גמרא on (the top of) יח,א נמרא there states, הנהו קלא אית להו.

²⁴ The שליה has no interest in delivering the גט בצנעא. [It would seem that this distinction whether there is a שליה or not is only in regards to the שמא יחפה but not to the "פירות.]

²⁵ According to the מהרש"א this means he will give it to her with ע"מ, but quietly, so there will not be a קול. However the קול a explains מהר"ם שי"ף to mean without ע"מ.

 $^{^{26}}$ See (very end of) this ממרא. The גמרא asks how is it כשר since the זמן הגט is before the זמן הנתינה.

²⁷ The אמקדים answers that it is unusual since לא מקדים איניש פורענותא לנפשיה. A person does not want to bring punishment upon himself earlier than necessary. The גט is considered פורענותא.

And if you will say; and why do we write a α for the husband (without his wife present), let us be concerned perhaps she will be α and he will give it to her quietly in order to cover up for her²⁸ –

מוספות answers:

 $-^{29}$ ויש לומר דמסתמא מיד אחר הכתיבה יתן לה דלא מקדים פורענותא לנפשיה And one can say; that presumably he will give her the גט immediately after it is written and signed, for a person does not want to bring punishment upon himself earlier than necessary -

כדמשני בסמוך גבי כתביה ואותביה בכיסתיה:

Just as the גמרא shortly answers regarding כתביה ואותביה בכיסתיה.

SUMMARY

According to רש"י if we maintain של נתינה שעת נתינה there is no purpose to write שירות לקוחות, since it will not be accepted (for the לקוחות will rightfully demand proof when she received the גו. However according to תוספות (the לקוחות there is no cannot demand proof, and) if we maintain יש לבעל פירות עד שעת נתינה there is no need for יש לבעל פירות, for the woman can easily receive proof of נתינת הגט. There is no concern for שמא כתב ליתן בניסן וכו' for the woman can easily receive proof of עדי מסירה issue a איניש פורענותא לנפשיה מוכר שמא יחפה there can be a concern of שמא יחפה if the צו מוכר is given by the husband and not by a שליה.

THINKING IT OVER

תוספות says that a person is not מקדים פורענותא לנפשיה, therefore we may write a אע"פ מאין אשתו אע"פ מאין אשתו עמו and are not concerned for תוספות. Initially מאר asked how can we write a שמא כתב ליתן בניסן ולא there is the concern of שמא כתב ליתן בניסן ולא (and מחספות answers that the "ע"מ make a נחספות איניש פורענותא לנפשיה מקדים איניש פורענותא לנפשיה איניש פורענותא איניש פורענותא לנפשיה איניש פורענותא איניש פורענות איניש פורענותא איניש פורענותא איניש פורענותא איניש פורענותא איניש פורענות איניש פורענותא איניש פ

³¹ See the text by footnotes # 14-18.

²⁸ שמא יחפה just concluded that if there is no שליח there is no קול (regarding שמא 'הפה [see footnote # 24]); so no one will know that she was divorced after the זנות. See footnote # 18.

²⁹ There is no concern that he will write a גם and hold it pending if she will be מזנה. See 'Thinking it over'.

³⁰ See footnote # 29.

³² See בל"י אות ת.